I. 1) Миңа ни эшләргә?
2) Алай ярамый.
3) Чынлапмы?
4) Афәрин!
5) Әзрәк көтегез.
6) Ни булды?
7) Доп-дөрес!
8) Игътибарлы булыгыз!
9) Әлбәттә!
10) Искиткеч!

II. Кызык, бирешмәс, бер, укымышлы, наданга.
Бер укымышлы ~~бе~~ кызык наданга бирешмәс.

III. Төньякка бару - көньяктан кайту
кышын табу - җәен югалту
кичәгедән соң оныту - бергәкөнгә кадәр истә тоту
акка пычрату - карага чистарту
соң кайту - иртә китү
сиңа җавап бирү - миннән сорау
урамга китү - өйгә керү
кичен белү - иртән белмәү
болытлы көн - аяз төн
җылы керү - салкын чыгару.

кытыкларга тотынды. Төшем килешендәге исем җөмләдә, күбесенчә, тәмамлык була: Мин алгебра дәресен бик яратам.

Юнәлеш, чыгыш, урын-вакыт килешендәге исемнәр җөмләдә тәмамлык булалар: Ул Сәлимгә икеле куйды. Атаңа ни кылсаң, балаңнан шуны күрерсең.

Юнәлеш, чыгыш, урын-вакыт килешендәге исемнәр җөмләдә күбесенчә хәл булалар: Авылга көн саен хәбәр килә.

VII. Әни сөйләшкәндә абый артына күп кенә ешел нәрсәләр башлык ташлады.

VIII. Матурлык төшенчәсен һәркем үзенчә аңлый. Кем өчендер ул матур кием, зәвык. Кемгәдер матур машина, йорт, купшылык. Бу исәптән М. Хәбибуллинның „Кеше – чыгышта, кеш-очыкта, кеше юмартлыкта матур" дигән сүзләре бик тугры җавап булып тора.

Кояш һәр иртә кызарып чыгып кешеләрне шатландыра. Кешенең матурлыгы мәрхәмәт очышында күренә. Кешенең матурлыгы – башкаларга ярдәм итүдә. Булганың белән уртаклашу – кешегә хас күркәм сыйфат.

Фикеремне йомгаклап, шуны әйтәсем килә: юмарт булып, кеше җир йөзенә яхшылык орлыклары чәчеп калдыра, вакытлар узу белән, үзенә дә мең белән әйләнеп кайта ул. Юмарт булуган, яхшылык эшләүдән курыкмыйк, бу һәрберебезнең изге гамәленә әйләнсен иде.

нинди? ни сәбәпле?

IV. (– =) (– -у сәбәпле ══), [– =]

[3] → (2) → (1)

Бер-бер артлы иярүле күп иярченле кушма җөмлә.

~~V.~~ 1-2 җөмлә арасында иярүле бәйләнеш, бәйләүче чара — янәшәлек юлы, шуңа күрә өтер куелмый.

1 җөмлә — иярчен аергыч җөмлә.

2-3 җөмлә арасында иярүле бәйләнеш, бәйләүче чара — -у сәбәпле, баш җөмләдәге иярүче сүз иярчен җөмләдән ераклашкан, шуңа күрә өтер куела.

2 — иярчен сәбәп җөмлә

3 — баш җөмлә.

V. Кәүсәсенә, бозылган, сүзләре, кабыклы, нәзек, дөньяга, туган, гасыр, бакча, алма, ихата, көе, зур, шифалы, рәхәтлек.

VI. Килешләрнең вазифасы

Баш килештәге исем җөмләнең төрле кисәге була ала:

1) ия: Әни чирле.

2) хәбәр: Китап — белем чишмәсе.

3) Мин кар көрәргә яратмыйм. — тәмамлык.

4) аергыч: Шәһәр юллары пычрак.

5) эндәш сүз: Кызык сезгә, яшь балалар, кышкы кичтә!

Иялек килешендәге исем — җөмләдә, күбесенчә, аергыч һәм тәмамлык була: Әбинең кайтуына мин бик шатландым. Нарат исе Шәмсинең борыннарын